

Keschidli ſtaj taj dwaj Testamentaj ſwiateho Piſma. Tej ſamej vſchieszeraſtaj jeho Prawdoſz na nas, a pſchinezetaj nas pod neho. To ſo tak ſtane, dyž nas ſwiate Piſmo ničjo druhe, hac̄ to wuezi, kaf Kryſtus tajſa Pata je, a kaf my we Wjeri pod nim a pſches jeho Prawdoſz ſdžerzeni budžemy. Tehodla wukladuje ton predv pomenowanu. Psalm ſam te Pera a Keschidla a praji: *Jeho Sſwjer noſz aby Wjernoſz, to je Bože Sſlowo we Wjeri ſapſchijate, je Kryw a Schkit pſchecžiwo ſchej Bojoſzi a Strach oſzi.* Pſchetož Kryſtuſa dyrbimy my we Sſlowi a Prjedowanju ſapſchijecž a na nim ſtwerdej Wjeru wižac̄, ſo won tajſi je, fajž nietko wot neho prajene ſe, da ſmy my pſches tuſamu wjeſſje pod tymi Keschidliami jeho Wjernoſzje, budžemy tejj pod nimi derje ſdžerzeni.

Tak ſu tudy to a ſchitke druhe Szenja jeho Keschidla a Wjernoſz, pſchetož wone rošnucza naſ ſchitke wot Kryſtuſa, kaf wele Šboža we nim mamy. Tola na jenym Mjeſzi ſjawniſcho, hac̄ na druhim. Drudže je won Sſwjetlo a Ziwenje, Knes a Pomozniſ menowanu. Tudy pak rjeſka won Pata. Tak budžemy ſtajnje a pſchezo k Wjeri wabeni. Jeho Gžjelo je tehodla won ſam aby ta kſcheszijanska Zyrkej: jeho Gžoplota pak je jeho Nada a ſw. Duch.

Laj, to je ta najluboſniſcha Pata, fotraž naſ kojždy Čaſh rada pod ſo frontadžila by. Wona pſchieszera ſwoje Keschidla a kluka naſ, to je: Wona prjeduje, a da prjedowac̄ teju dweju Testamentow. Wona poſzele Prophetow, Mludrych a Piſmanwuczeñych do Jeruſalema a zylho Sſwjeta. Ale ſchto ſtane ſo? My nochzemy Kurjatka byc̄. Woſiebnje ſu či hordji Sſwecži ſe ſwojimi dobrymi Škutkami temu jara napſcheziwo, woni nochzedža tu Wjeru ſa tak zylje nufni k Šbožnoſzi ſpoſnac̄, ani wot ſwojego Stracha ničjo wedžic̄, ani ſwoje Wustawki

fa neprawe džerzeč. Haj pſchi tym ſu woni ſami žadlawe Kraholzy, žeru a pſcheszihaj i Kurjatka a Patu, roſtorhaju ji Keschidla a Život, morja Prophetow a famenjuja tych, fotſiz knim poſlani ſu. Alle kajſa budže jich Sda? Poſluchaj jeno! O traſchne Wjery. Laj, wasch Dom dyrbí wam puſty wostac̄.

O to je ſurowa Schtrafa, fotruž my tejj na Židach widžimy. Boni ſu tak dolho Prophetow morili, hac̄ Boh ton Knes žaných wjazy knim nepoſzele, a je jich bužom pjanacze Štowjet bes Prjedowanja a Prophetow wostajil, je ſwoje Sſlowo wot nich wſal, a ſwoje Keschidla kſebi ſezanyl. A tak je jich Dom puſty, ničto netwari jich Duſchje, a Boh tejj wjazy bes nimi nebydli. Tim je ſo ſtalo, fajž ſu jo mjež zyli, fajž 109. Psalm v. 17. wot nich praji: Bon zvſche Šaklecžje mjež, to budže je mu tejj pſchindž, w on nochzvſche Žonowanja, da budže tejj daloko wot neho wostac̄. Ničko dže na nich ſchitka Krej, fotraž pſchelata je na Šemi, a to Szenje je nad nimi dopelnene.

Tak je tejj Jesaias 5, v. 5, 6. wot nich prajit: Laj, ja zu wam ſjewic̄, ſchto ja mojej Winizy ežiniež zu, jeje Plot zu ja wotlamež, ſo vy wu puſzena byla, a jeje Szjenu zu ja wotlamež, ſo vy roſteptana byla. Ja zu ju puſtu lejžo wostajic̄, ſo wjazý wobrjeſana a wobko ana nebuđa a Gžernje wenej roſz budža, a zu Mročelam pſchikafac̄, ſo Dejſchež na nju nevojnide. O traſchne Štowa!

Schto je to druhe, ſo žadyn Dejſchež na nich pſchindž nedvrbí, hac̄ ſo woni wot Evangeliona a Wjeru ničjo ſlyſcheč ne-dvrbja. So woni nedvrbja wobrjeſani ani wobkopani byc̄, neje ničjo druhe, hac̄ ſo jich ničto we jich bludnych Wuežbach